

## PLIMBĂRI ÎN PLANUL ONIRIC

LARISA BĂLAN

---

M-am trezit aici, în deșert,  
Purtată pe brațe de o furtună de nisip...  
Mușcam din rădăcini uscate și din praf  
Cu mâinile amândouă...  
Aveam trupul alb și oasele goale,  
Zâmbete triste, dorințe milioane,  
Căutam, neputincioasă, o comoară  
pierdută acum mult timp...

Băteau vânturi cumplite  
Și-mi izbeau sentimentele de dune,  
Iar pe altele le-ngropau sub erguri  
Lasându-le fără culoare, în negrură,  
La mare adâncime, departe  
de toți cei ce doream să mi le simtă...

Când am simțit prima dată iubirea  
A fugit speriată pe aripile Haboob-ului  
Și nu am mai găsit-o...  
Ah! Tu, vânt sălbatic!  
M-am luptat zile și zile  
Khamsin-ul să mi-o aducă,  
Mi-a adus în schimb așteptarea...

Acum stau aici, în locul cel pustiu,  
Peste mine bate nemilos Harmattan:  
Nu mă supăr...  
E liniște și nu simt nimic,  
Nici măcar o bătaie a vieții în piept...  
Luptele au încetat cu mult timp în urmă,  
Într-un timp sărac...

Zgomot!  
Explozie!  
Ah! Mi-a plesnit inima iar  
Undeva în depărtări!  
Ce viață tristă aș zice,  
Dar ce noroc că știu povestea altora...

M-am trezit aici, în încăpere  
Purtată pe brațele cearceafurilor albe,  
Nu respiram decât singurătatea  
Și-un dor,

# POEZII ONLINE

---

Un dor nebun de visul frumos ce tocmai l-am avut...